

14

Alkotmánybíróság részére

Tárgy: Alkotmányjogi panasz iránti indítvány

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK 2.	
FOLYASÍRTÓRSZÁM INDÍTVÁNYON	
Postán / Gyűjtődobozba / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2014 -08- 12
PÉLDÁNY:	1 + okirat + kópiák
MELLÉKLET:	Fl-3 KÖZTÜK: meglát
FOLYASÍRTÓRSZÁM	27K31551/13
INDÍTVÁNYON	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] – mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt – jogi képviselőm útján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése, valamint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő.

Álláspontom szerint az 1991. évi XXXIV. törvény 2. § (7) bekezdésének „szerencsejátékban történő részvételre közvetítő tevékenység” fordulata sérti a jogbiztonságot, és az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésébe ütközik.

Kérem ezért a T. Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy az 1991. évi XXXIV. törvény 2. § (7) bekezdésének „szerencsejátékban történő részvételre közvetítő tevékenység” fordulata alaptörvény-ellenes és semmisítse meg ezt a jogszabályi rendelkezést.

Álláspontom szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.31.551/2013/13. számú ítélete a jogbiztonságot sérti, az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdésébe ütközik.

Kérem ezért a T. Alkotmánybíróságot, állapítsa meg, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.31.551/2013/13. számú ítélete alaptörvény-ellenes, és a döntést semmisítse meg.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1458-0/2014.
Érkezett:	2014 AUG 28.
Példány:	1
Melléklet:	5 db
Kezelőiroda:	P-5

Kérelmet fogadta!

1
AC. 09. 30.

Indokolás

I. Tényállás

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szerencsejáték Felügyeleti Főosztálya (állami adóhatóság) 2012. augusztus 27-én hivatalból eljárást indított a [REDACTED] weboldalon történő szerencsejáték közvetítói tevékenység engedély nélküli folytatása miatt.

Az állami adóhatóság 2012. szeptember 19-én kelt 37670/2/2012. iktatószámú végzésében a [REDACTED] domain név regisztrálását végző [REDACTED] Kft.-t a [REDACTED] weboldalra tartalmakat feltöltő személyről rendelkezésre álló adatok megküldésére szólította fel.

A [REDACTED] Kft. 2012. szeptember 24-én e-mailen akként nyilatkozott, hogy [REDACTED] tulajdonosa a [REDACTED] Kft., adminisztrációs személy [REDACTED]

Az állami adóhatóság 2012. október 2-án kelt 37670/3/2012. iktatószámú végzésével a [REDACTED] Kft.-t a 2012. szeptember 1-30 közötti időszakban a [REDACTED] oldalon elérhető játékokra, ezen játékok menetére és a részvétel pontos feltételeire vonatkozó adatközlésre hívta fel.

[REDACTED] ügyvezető válaszlevelében tett nyilatkozata szerint a [REDACTED] Kft. a honlap tulajdonjogával nem rendelkezik, és ahhoz kapcsolódóan semmilyen bevételszerző tevékenységet nem végez. A társaság szerencsejátéknak minősülő játék értékesítésével, szervezésével, valamint közvetítésével nem foglalkozik, a honlapon elérhető tartalommal nem történik szerencsejátéknak minősülő tevékenység szolgáltatása. A honlap tulajdonosa részére a [REDACTED] Kft. programozást végez, illetve a honlapon a magyar sportot népszerűsítő cikkeket és egyéb írásokat szerkeszt és frissít.

2013. február kelt, 37670/6/2012. iktatószámú határozatában az állami adóhatóság engedély nélkül szervezett szerencsejátékban történő részvételre vonatkozó közvetítő tevékenység folytatása miatt 700.000,- Ft bírságot szabott ki a [REDACTED] Kft.-vel szemben.

A hatóság álláspontja szerint a [REDACTED] Kft. eljárta annak érdekében, megteremtette annak feltételeit, hogy a [REDACTED] honlapon keresztül a felhasználók az [REDACTED] weboldalon szerencsejátékban vegyenek részt, így a hatóság álláspontja szerint a szerencsejátékban történő részvételre való közvetítés megvalósult. (határozat 7. o.)

Az 1991. évi XXXIV. törvény 7/A. § (2) bekezdése értelmében a határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata érdekében a [REDACTED] Kft. keresettel fordult a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 6-án kelt, 27.K.31.551/2013/13. számú ítéletével a keresetet elutasította.

A per során megállapítható volt, hogy a [REDACTED] Kft. nyilatkozatával szemben a [REDACTED] Kft. 2011. október óta nem tulajdonosa a [REDACTED] weboldalnak.

A bíróság a [REDACTED] Kft. szerencsejáték közvetítő tevékenységét három okból látta megállapíthatónak:

1. a Kft. tartalomszolgáltató (ítélet 4. o.)
2. szolgáltatja, karbantartja, fejleszti a CMS rendszert, a programkódokat elkészíti és feltölti a szervekre (ítélet 5. o.)
3. az [REDACTED] tippligákban a [REDACTED] weboldalon keresztül regisztráló felhasználóknak 10 euro ajándékot nyújtott. (ítélet 5. o.)

II.

Alaptörvény ellenes jogszabály

II.1. Személyes érintettség

Mivel a közigazgatási eljárásban a [REDACTED] Kft.-t bírságolták meg, és a közigazgatási pernek a Kft. volt a felperese, a Kft. egyedi ügyben érintettsége kétséget kizáróan megállapítható.

II.2. A jogbiztonság sérelme

Az 1991. évi XXXIV. törvény 2. § (7) bekezdése értelmében „*nem folytatható belföldön, külföldön vagy nemzetközi együttműködés keretében szervezett szerencsejátékban történő részvételre Magyarországon értékesítési, szervező, közvetítő tevékenység, ha a szerencsejáték szervezésére az állami adóhatóság nem adott engedélyt*”.

Az ügyben a jogkérdés az volt, hogy mi a szerencsejáték közvetítő tevékenység, és a [REDACTED] Kft. által végzett tevékenység annak minősül-e.

Tényszerűen megállapítható, hogy sem az 1991. évi XXXIV. törvény, sem a végrehajtására szolgáló rendeletek, sem más jogszabály nem határozza meg, hogy mi minősül szerencsejáték közvetítő tevékenységnek.

A jogszabályi definíció hiányát a 27.K.31.551/2013/5. tárgyalási jegyzőkönyvben az állami adóhatóság is elismerte, és úgy érvelt, hogy a közvetítés szó „*köznapi értelméből indult ki, és annak alapján minden olyan tevékenységet közvetítő tevékenységnek ítél, amely elősegíti azt, hogy a játékos és a szerencsejáték szervezője között a kapcsolat létrejöjjön*”.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése értelmében „*Magyarország független, demokratikus jogállam.*”

A jogállamiság, ezen belül a jogbiztonság kérdésével az Alkotmánybíróság számos határozatában foglalkozott.

Az Alkotmánybíróság Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) hatálybalépését követően, az Alaptörvény Záró és vegyes rendelkezések 5. pontjára tekintettel úgy foglalt állást, hogy „az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és

alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indokolásába történő beillesztése” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}.

Az Alaptörvény jogbiztonságra vonatkozó B) cikk (1) bekezdésének és az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális megfelelésége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján álláspontunk szerint a jogszabályok alkotmányosságára vonatkozó korábbi Alkotmánybírósági megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya.

„Az Alkotmánybíróság már a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában megállapította – és ma is irányadónak tekinti –, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a jog egésze, egyes részterületei és szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára is előre láthatóak legyenek. (ABH 1992, 59, 65.) A jogbiztonság egyik legfontosabb alapkövetelménye a jogszabályok kiszámíthatósága, a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogi normák, jogintézmények egyértelműsége. {38/2012. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [84]; 3047/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [13] és [16]; 3106/2013. (V. 17.) AB határozat, Indokolás [8]; 24/2013. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [48]}.” (23/2014. (VII. 15.) AB határozat)

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a normavilágosság a jogbiztonság alapvető eleme. Számos döntés részletezte, hogy ez a kritérium nemcsak a tilalmazott magatartás leírására, hanem a jogkövetkezmények alkalmazására is vonatkozik. (54/2004. (XII.13.) AB határozat)

A jogbiztonság és az alapjogok védelme ezért megköveteli mindazon rendelkezések részletes és differenciált szabályozását, amelyek valamely magatartáshoz szankciót kapcsolnak. Mindez nem teljesül akkor, ha a jogszabály megfogalmazása nem egyértelmű, többféle értelmezést tesz lehetővé, amelynek következtében a jogintézmény kiszámítható működése nem biztosítható.

Az Alkotmánybíróság számos határozatában elemezte a normavilágosság, a kodifikációs technikák és a jogszabály értelmezés összefüggéseit.

Ahogy azt az 534/E/2001. határozatában kifejtette, „A jogszabály mindig általánosságban, elvontan szabályoz, az absztrakt norma konkrét jogesetre alkalmazása – és ezáltal tartalommal kitöltése – a jogalkalmazó feladata. A jogalkalmazás során általában szükséges az alkalmazandó norma értelmezése, melyhez segítséget nyújthat maga a jogszabály (az értelmező rendelkezései vagy az indokolása, amelyből kitűnhet a jogalkotó szándéka), a hosszabb időn keresztül kialakult-kialakított jogi (értelmezési) gyakorlat stb. A nem kellő pontossággal megfogalmazott jogszabály is alkalmazható, ha a megfogalmazás pontatlansága a jogalkalmazás során, a jogalkalmazói értelmezés által – a kialakult jogi hagyományt, joggyakorlatot, valamint a jogalkotó szándékát szem előtt tartva – orvosolható. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján (lásd például a már hivatkozott 1263/B/1993. AB határozat) egy jogszabály vagy annak valamely rendelkezése csak akkor tekinthető az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság szerves részét képező

jogbiztonság követelményébe ütközőnek, ha megfogalmazása olyannyira homályos, hogy jogalkalmazói értelmezéssel sem tölthető ki tartalommal, vagy határozatlansága lehetőséget ad a szubjektív jogalkalmazói döntésre, a különböző jogalkalmazók eltérő gyakorlatára, a jogegység hiányára”.

A szerencsejáték szervezéssel kapcsolatban van ugyan néhány publikált eseti döntés (KGD 2013.44, KGD 2013.116, 12/2013. számú közigazgatási elvi határozat), ezek azonban az engedély nélküli szerencsejáték szervezéshez kapcsolódó reklámokkal és azzal a problémakörrel foglalkoznak, hogy mennyiben egyeztethető össze az uniós letelepedés és szolgáltatásnyújtás szabadságával az a rendelkezés, amely a szerencsejáték szervezését akkor is a magyar hatóság engedélyéhez köti, ha a szerencsejáték szervezője a honossága szerinti állam engedélyével rendelkezik. Ebből következően **a publikált bírósági határozatokból sem vonható le következtetés, hogy miben áll a közvetítő tevékenység.**

Az 1991. évi XXXIV. törvény 12. § (1) bekezdése rögzíti, hogy „Az állami adóhatóság a szerencsejáték-szervezőt, illetve az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységet folytató bármely szervezetet vagy személyt, valamint a szervezetek vezetőjét vagy vezető tisztségviselőjét a (2)–(3) bekezdésekben foglaltak szerinti bírság megfizetésére kötelezi.”

A 12. § (3) bekezdés d) pontja értelmében „500 ezer forinttól 100 millió forintig terjedhet az 1. § (4)–(5) bekezdésébe, a 2. § (2) és (7) bekezdéseibe, a 26. § (3) bekezdésébe, 29/B. § (3) bekezdésébe, 29/C. § (1)–(7), (9) bekezdésébe és a 30. § (3) bekezdésébe ütköző tevékenység vagy mulasztás esetén.”

Mindez azt jelenti tehát, hogy az állami adóhatóság akár 100 millió Ft bírságot is kiszabhat közvetítő tevékenységre hivatkozással, úgy hogy, semmilyen jogszabályi meghatározás vagy iránymutató bírósági gyakorlat, azaz objektív standard nincs arra, hogy pontosan mi minősül szerencsejáték közvetítő tevékenységnek.

Ennélfogva, nem kiszámítható és előrelátható a közigazgatási szankció alkalmazása.

III.

Alaptörvény-ellenes bírói döntés

Azt, hogy ez a homályos jogszabályi megfogalmazás szubjektív jogalkalmazói döntésre vezethet, éppen a jelen ügy bizonyítja.

A bíróság a közvetítő tevékenység megalapozásaként úgy hivatkozott tartalomszolgáltatásra, hogy valójában sem a tartalomszolgáltatás fogalmát, sem a [REDACTED] Kft. által végzett tartalomszolgáltatást nem határozta meg.

A bíróság arra is hivatkozott, hogy „a felperes által fejlesztett és karbantartott [REDACTED] program és annak szükség szerinti továbbfejlesztése nélkül a [REDACTED] weboldalon szerencsejáték közvetítésére nem kerülhetett volna sor, vagyis a felperes a tevékenységével nélkülözhetetlen szerepet játszik a honlap működtetésében, mely a szerencsejáték közvetítői tevékenység megvalósulását megállapíthatóvá teszi”. (5. o.)

A bíróság valójában egy végtelenül leegyszerűsített okozatossági elméletet használt, az ún. *conditio sine qua non* elméletet. Ennek az elméletnek azonban az a hibája, hogy a végtelenbe vezet vissza az okozati láncot. Hiszen az érvelés valójában az, hogy felperes azért közvetítő,

mert a felperesi tevékenység nélkül nem kerülhet sor szerencsejáték közvetítésre. Ha azonban ezt az érvelést továbbviszem, akkor közvetítő a számítógép vagy az internet feltalálója is, stb.

Hasonlatos ez az érvelés ahhoz, mintha a lőfegyverrel elkövetett emberölés esetében a lőfegyver feltalálóját, vagy a fegyverbolt eladóját is felelősségre vonnák.

A bírósági ítéletben elmosódott az is, hogy ki a szerencsejáték közvetítő: a [REDACTED] Kft., vagy a honlap tulajdonosa, és utóbbi esetben a [REDACTED] Kft. a „közvetítő közvetítője is közvetítő” elv mentén bírságható?

Végül, az sem hagyható figyelmen kívül, hogy más programot is igénybe vehetne a honlap tulajdonosa, a [REDACTED] Kft.-től független, hogy mire használja a programot a megrendelő, a megrendelő aktiválja a kódot, a felhasználók az [REDACTED] stb. oldalakra más módon is regisztrálhattak, így viszont távolról sem igaz, hogy nélkülözhetetlen szerepet játszik a honlap működtetésében a [REDACTED] Kft.

Mindebből viszont az következik, hogy parttalaná válik a szerencsejáték közvetítő tevékenység fogalma, és olyan jogilag semleges tevékenységekre is kiterjeszti a bíróság, mint a szoftverfejlesztés, karbantartás.

IV.

A további jogorvoslat kizártsága

A Polgári Perrendtartás 340/A. § (2) bekezdése értelmében „Nincs helye felülvizsgálatnak
a) az adóhatóságnál fennálló, továbbá az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító,
b) a bírságot kiszabó és
c) a kisajátítási
ügyekben, ha a közigazgatási hatósági ügyben vagy a bírságot kiszabó határozatban megállapított fizetési kötelezettség, illetőleg kártalanítási összeg az egymillió forintot nem haladja meg.”

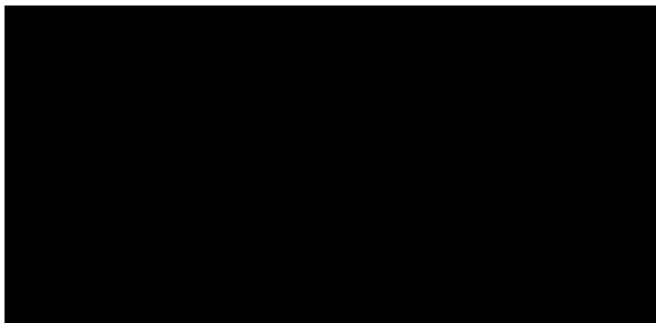
Mivel a NAV 700.000,- Ft bírságot szabott ki, a jelen ügyben felülvizsgálati kérelem benyújtására nincs jogszabályi lehetőség.

Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.31.551/2013/13. számú ítéletét 2014. június 12-én kézbesítették a [REDACTED] Kft. képviselőjét ellátó [REDACTED] Ügyvédi Iroda részére, a 60 napos határidő megtartottnak minősül.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy fogadja be az alkotmányjogi panaszt, és az indítványnak megfelelően döntsön.

Budapest, 2014. augusztus 6.

Tisztelettel:

Melléletek:

1. sz. melléklet: ügyvédi meghatalmazás

2. sz. melléklet: NAV 2013. február kelt, 37670/6/2012. iktatószámú határozata

3. sz. melléklet: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.31.551/2013/13. számú ítélete